

Тешко да могу да прихватим фразу о "две Србије". Ма како то за новинаре згодно и кратко звучало, верујем да довољно пута поновљене речи могу да утичу на промену мишљења и стварање става. У овом случају, на давање великог значаја постојању различитог политичког размишљања у Србији. Ма како различита мишљења била, верујем да су оба производ добронамерности и жеље за добробит Србије, само са различитим приступом. И поред тога, могао бих, користећи ову терминологију, поменути да се ових дана на сцену поново, на велика врата појавила и Трећа Србија. Заправо, ако мене питате, истинска Друга, али то је већ дужа тема.

Ту Србију чине две групе екстремиста – крајње десни и крајње леви, самозвани анти-фашисти. Док о овим првим свако већ "све зна", о овим другима не зна се готово ништа, осим да се редовно појављују као реакција на митинге десних екстремиста. По угледу на најбољу традицију Милошевићевих "контра-митинга", они се организују из разних групација да би у одређеном тренутку "спасили" Србију од нациста.

Прошлогодишње истоветно окупљање ових међусобно блиских екстремиста показало је право стање ствари. Испало је да је полиција морала да штити бруталне и зле нацисте, скинхедсе и остале фашисте од мирољубивих и глобалистичких комуниста, који су их цивилизовано засипали каменицама.

Наравно, не браним нацисте. Онај ко у Србији поштује кукасти крст је или злонамеран или изманипулисан. Чешће оно прво, јер верујем да се они злонамерни вешто крију и користе младе тако што их гурају у прве редове своје бесмислене борбе. Тако су и злонамерни људи из сенке као и њихови млади "војници" на терену, крајње минорна и безбедна група, барем кад се упореде са другим европским метрополама. Њихово постојање помаже, промовише и одржава управо друга страна.

Поменуте наци-групе су не само бројчано мале и сачињене искључиво од младих људи, најчешће фудбалских навијача, него се окупљају само око два сајта чији се сервери налазе у Америци [\(1\)](#). Те сајтове, по њиховим речима, прати полиција, и за њих већина грађана не зна. Али, изгледа да те сајтове пажљиво прате и анти-фашисти, јер је већина људи тек на основу њихове реакције сазнала за раније најављени скуп нациста. Фашисти у Србији дакле јесу назадни, потпуно ван разумевања времена у којем живе и морали би да на рачун анти-фашиста уплате хонорар за добру рекламу коју су добили. Не постоји бољи маркетинг у Србији од оног који одраде анти-фашисти и организације које стоје иза њих. Савршени живот у симбиози. Нема једних без других.

У тексту који сам написао пре годину дана (занимљиво, до у дан тачно пре толико [\(2\)](#)) пишући о сличном дешавању у Новом Саду, поменуо сам да је борба против нацизма опште место које је једно од темеља савременог света. И након тих годину дана, није ми јасно због чега би неко морао да инсистира на борби против малог броја екстремиста уколико и сам није екстремиста. Једина разлика између два митинга је у томе што су прошле године комунисти позивали истомишљенике на борбу летвама (као Хитлер у Вајмарској Немачкој), а ове године обећавају мирне демонстрације. Ипак, не одустају од

тога да позову грађане да "сви" заједно стану у један строј против нацизма. Та реч "сви", гласно изговорена као позив, не звучи добронамерно ни у једној држави и не одговара ни једном нормалном друштвеном систему.

Знамо, дакле, ко су нацисти, знамо шта су учинили Србији и Србима, и знамо отприлике колико их данас има и из којих групација долазе. Оно што не знамо је ко су данашњи анти-фашисти. Изгледа да они нису организовани у званична удружења грађана, нити на неки други начин, а по речима госпођице која је недавно гостовала у једној емисији јавног сервиса, они се окупљају само по потреби, а то је онда кад се окупе и фашисти.

Дакле, не знамо из којих групација долазе, не знамо ко стоји иза њих (постоје, наравно, претпоставке), не знамо који им је мотив, и не знамо одакле им право на монопол борбе против фашизма, за коју и даље мислим да је непотребна, јер су фашизам у Србији промовисали управо анти-фашисти, односно, људи из организација које стоје у сенци иза њих. У истој емисији јавног сервиса, неко је рекао да данашњи антифашисти нису исто као они комунисти, правдајући њихово постојање кроз наглашену тврдњу да је њихово деловање само у складу са цивилизацијском тековином. Наравно да је анти-фашизам цивилизацијска тековина, али нападање нечега што једва постоји и промовисање скупа малог броја људи који би једва био запажен није цивилизацијска тековина, него одлично одрађен маркетинг за обе стране, што је цивилизацијска тековина западног друштва. Осим тога, цивилизацијска тековина је и борба против комунизма, па опет не видим да је друштво активно устало у отпор против митинга комуниста, који се крију под згодним плаштом имена "анти-фашиста".

А комунисти у Србији су урадили доста, скоро да су наставили тамо где су нацисти стали. Од физичког истребљења неистомишљеника, до смањења територије Србије, прекрајања граница, присилног измештања становника (највише на Космету), до измишљања нових нација, које никад раније у историји нису постојале. Због свега овога, мислим да би у Србији заувек требало забранити јавно истицање и свастике и звезде петокраке, као два симбола под којим су овој држави учињена највећа злодела.

Под утицајем моћника који стоје иза комуниста, у Србији се тако десила још једна парадоксална ситуација. Митинг фашиста је забрањен, а митинг оних који су желели да протестују против тог митинга је дозвољен. Чак и ако ставимо на страну мој став да су обе групе екстремистичке, ова ситуација је у озбиљном сукобу са логиком. Какав је смисао борбе против нечега што је већ забрањено? Можда нема везе са логиком, али неки смисао ипак постоји, односно, та ситуација некоме користи. Подсетићу да се иста ситуација десила пре годину дана у Новом Саду, кад је митинг фашиста такође био забрањен, а контра-митинг дозвољен. Највише користи од постојања фашиста, њихове промоције и забране, имали су управо анти-фашисти, заправо комунисти и оне невладине организације које стоје иза њих. Оне организације чији би неки припадници највише волели, кад би само смели, да се јавно назову комунистима. То им је свима била одлична прилика за нову демонстрацију силе и онога шта могу да ураде на саму помен протеста који у свом имену има реч "Србија" [\(3\)](#).

Пре годину дана, забринут за пријатељицу која живи у центру Новог Сада, замолио сам

је да тог дана не излази на улицу, чак ни до продавнице. Каснији догађаји на улици показали су да таква забринутост није била без разлога. Желео бих да искористим ову прилику и замолим све људе које познајем и не познајем, да у суботу одустану од поподневне шетње улицама. Искрено се надам да ово неће бити још једна прилика да се екстремисти међусобно потуку и успут полупају град, онако заједнички и сваки са своје стране.

Фусноте:

1. Међу антифашистима озглашени сајт Стормфронта само је мали део великог сајта познате америчке организације Стормфронт, која се јавно и легално у демократској Америци бори за супремацију беле расе. Ма како то болесне идеје биле, организацијама америчких левичара не пада на памет да организују протестне митинге у исто време кад и они.

2. [Ко се боји Чанка још?](#)

3. "Српски марш" организован 7. октобра 2007. у Новом Саду, као подршка Космету и јединству Србије и " Марш за јединство Србије" најављен за 11. октобар 2008.